

Ordning, som man fra alle Sider virkelig kunde være tilfreds med, vilde man kun kunne naa gennem en Grundlovsændring. At det, man fik, ikke var i Overensstemmelse med Grundloven, er der forhaabentlig ingen, der vil benægte. Hvorledes Grundlovsændringer have været ønskede til de forskellige Tider, er der saa meget mindre Anledning til at komme ind paa, som jeg ikke ser det bestemt og klart udtalt, at en Grundlovsændring skulde gaa i en bestemt Retning, altsaa enten i Retning af det, her er foreslaaet, eller i Retning af at forhøje Medlemstallet til et andet passende Antal. Jeg ønsker dog at understrege, at man ogsaa i 1894—95. fra alle Sider, ogsaa fra Flertallets Side i Udvalget, som anbefalede at gaa med til det, man den Gang havde faaet ned fra Landstinget — ganske vist med nogle Ændringer —, erkendte, at det var en Ordning, der ikke var i Overensstemmelse med Grundlovens § 32; Flertallet siger nemlig: „Flertallet behøver neppe at tilføje, at den foreslaaede midlertidige Hjælp ikke foregriber en endelig Ordning, som formentlig helst bør ske i Overensstemmelse med en Grundlovsændring, om hvis Indhold vi dog ikke for Øjeblikket skulle udtale os.“ I disse faa Linier ligger, at en tilfredsstillende Ordning kan kun naas i Overensstemmelse med og sammen med en Grundlovsændring. Jeg tror, der er Grund til at fremhæve dette, naar vi staa ved første Behandling af Forslag til Lov om en Forandring i Grundlovens § 32.

Selvfølgelig vil det ogsaa være rigtigt at henvise til de Forhandlinger, der fandt Sted i Fjor, hvilke Forhandlinger ikke alene bare tydelige Vidnesbyrd om, at der er et almindeligt Ønske om at komme til en anden Fordeling af Valgkredsene, men ogsaa om, at naar man skal til en anden Fordeling, skal den foretages sammen med eller — for at bruge det Udtryk, Udvalget brugte i sin Betænkning i 1894—95 — i Overensstemmelse med en Grundlovsændring. Jeg tror i alt Fald i Henhold baade til Udtalelserne under Forhandlingerne i Fjor og efter hvad der i øvrigt er fremkommet, at det er meget faa Medlemmer, der ønske, at vi ved en Forandring af Valgkredsloven skulde gaa til at opfylde Grundlovens Bestemmelser og faa et saa stort Antal Medlemmer i Folketinget, som der vilde komme, hvis man holdt fast ved Tallet 1 til 16,000. Jeg ønsker ogsaa i denne Forbindelse at gøre opmærksom paa, at ikke alene Forhandlingerne i Fjor bare Vidnesbyrd om, at

der er et almindeligt Ønske om at komme til en Omordning af Valgkredsene være sig ved en Forandring af Grundloven eller uden denne, men at der ogsaa og navnlig ved Finanslovbehandlingerne i de senere Aar, hvad der vil være ærede Medlemmer i mere eller mindre frisk Minde, er fremkommet Udtalelser, der bære Vidnesbyrd om, at man fra alle Sider erkender, at den nuværende Valgkredsordning ikke alene ikke er i Overensstemmelse med Grundloven, men maa siges at være uretfærdig og uheldig. Jeg har i saa Henseende — det har jeg vel Lov til at sige — nemmest ved at henvise til mine egne Udtalelser ved Finanslovbehandlingerne 1903—04, men jeg skal ikke i saa Henseende indlade mig paa at drage frem Udtalelser, som alle bære Vidne om, at det er nødvendigt at gaa til en Omordning med Hensyn til Valgkredsene, for i Virkeligheden er det ikke Valgkredsloven, der foreligger til Behandling, det er kun Spørgsmaalet om en Forandring af Grundlovens § 32.

Den Forandring, der foreslaas, gaar, som det vil ses af Forslaget, ud paa at fastsætte Antallet af Medlemmer til et bestemt Tal, nemlig 132. Under Forhandlingerne om dette Forslag forstaaer jeg, at der udmærket vel kan blive Tale om, at Tallet skal være ikke 132, men et andet Tal. Jeg forstaaer ogsaa, at der kan rejses Spørgsmaal om, hvorvidt der skal sættes et bestemt Medlemstal, eller om Forandringen i Grundloven skulde ske derved, at der i Stedet for de 16,000 sættes et andet Tal. Naar man vælger Tallet, kan man selvfølgelig foreslaa et Medlemstal, der enten er lig det nuværende eller er højere, thi jeg antager ikke, at nogen har tænkt paa at komme til et Tal, der er mindre end de 114, som der er nu. Men selve Spørgsmaalet om Valgkredsenes Fordeling gaar jeg ud fra ikke saaledes ligger for under dene Forhandling, og jeg vil i alt Fald meget henstille, hvad jeg selv skal holde mig efterrettelig, at man holder sig til selve det Spørgsmaal: Naar vi skulle til en Omordning af Valgkredsene, bør det da ske i Overensstemmelse med og ved en Grundlovsforandring? Der er for mig ikke

Rettelse.

Sp. 1300, L. 12 og 31 f. o.: „6,000 Kr.“, læs: „3,000 Kr.“, og i L. 21 f. o.: „850 Kr.“, læs: „800 Kr.“